

KOM TERUG JIMMY DEAN, KOM TERUG

(Come back to the five and dime, Jimmy Dean, Jimmy Dean)

Toneelspel in twee bedrijven

door

ED GRACZYK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KOM TERUG JIMMY DEAN, KOM TERUG – COME BACK TO THE FIVE AND DIME, JIMMY DEAN, JIMMY DEAN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ED GRACZYK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1976, 1982 by Ed Gradczyk
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Juanita

Mona

Mona (toen)

Sissy

Sissy (toen)

Joe

Joanne

Stella May

Edna Louise

EERSTE BEDRIJF

Anita (*buiten*): Jimmy Dean! Jimmy Dean?!.... Kom terug naar de Five-and-Dime, Jimmy Dean! Jimmy Dean, hoor je me niet?!..... (*binnenlopend*) Z'n moeder krijgt 'n beroerte als ze thuiskomt en hij is nergens meer te vinden..... (*de telefoon rinkelt*) Kressmont Five-and-Dime, Juanita. Wie? Ik kan u bijna niet verstaan..... wat? Stella May! Van waaruit bel je in godsnaam? Oh, oh..... nou,..... We hebben je brief ontvangen; eergisteren. Is alles nog goed afgelopen?..... Oh..... ja..... Zeg, je komt toch op het reünie-feestje van Mona, of hoe zit dat. Oh, fijn..... fijn..... Mona zou het heel erg vinden als je niet kwam..... Nee, nee, nee ze is dit weekend naar Marfa geweest. Ze had al terug moeten zijn, maar d'r bus is al bijna twee uur te laat..... Ik hoop maar dat er niks..... Wat?.... Daar gaat ze ieder jaar toch naar toe.... Ja, dan komen al die anderen die ook in die film zaten, toen..... (*geluid: aankomst van een gammele autobus op ruime afstand*) Oh, wacht 's, ik geloof dat ik de bus hoor... Wacht, ik zal.... Wat?..... Oohhh.... goed! Goed je,..... ja.....ik zal 't tegen d'r zeggen. Rij je voorzichtig? Ja, en zeg tegen Edna-Louise dat we er ons allemaal op verheugen om 'r weer te zien! En ga niet zo tegen d'r tekeer! Ja, je hebt me wel gehoord..... Nou, oké..... tot straks dan. Bye..... bye. (*ze hangt op*)

Mona (*op*): Dat ouwe lijk van 'n bus krijgt natuurlijk midden in de woestijn PECH! En het duurde een eeuwigheid, voor ze dat ding weer op gang kregen! Moet je nou zien... Kijk nou 's naar me! Als 'n vod zie ik eruit! Als een vod!

Juanita: Kom nou maar zitten en laat me 'n lekkere orange-juice voor je inschenken. 't Is waar.... je ziet 'r niet uit....

Mona: Is het niet verschrikkelijk? Die hitte. Alles plakt aan m'n lijf. We waren gewoon gedwongen om maar in die bus te blijven zitten. Daar, in die van God en alle mensen verlaten leegte .... Vier uur! Vier uur! In die verschrikkelijke hitte.

Juanita: Twee.

Mona: Wat?

Juanita: Twee uur. Het waren maar twee uur.

Mona: 't Leker 'r ander vier. Sandwiches! Heb je nog aan sandwiches gedacht?

Juanita: Sissy is alles halen. Dat is zo gebeurd, die sandwiches. Rustig nou maar.

Mona: God zij dank. Ben ik tenminste van die zorg bevrijd... Puhh! Het is zo heet, dat ik nauwelijks kan ademen. Waar is Jimmy Dean?

Juanita: Hij is na 't eten weggerend en sindsdien heb ik 'm niet meer gezien.

Mona: Juanita! Er kan iets met 'm gebeurd zijn! En jij zou 't niet eens weten!

Juanita: Er is niks "gebeurd" met die jongen. Hij zal wel weer bij Luke in de garage zitten of zo.....

Mona: Je weet dat ik 'm constant in de gaten moet houden.

Juanita: Is je 't mij vraagt hou je 'm 'n beetje teveel in de gaten. Hier, je orange-juice. Neem toch even je gemak! Hij is groot genoeg om op zichzelf te passen.

Mona: Dat is niet waar. En dat weet je best! Dat is 't toppunt! Het is niet goed als ie te lang buiten is met die hitte. Straks heeft ie 'n zonnesteek! *(kijkt naar de propeller, die van het plafond naar beneden hangt)* God, als dat krenk z'n draai toch weer 's kon vinden.... al was het alleen maar voor vanavond.

Juanita: Sissy zou aan Luke vragen of ie 'r niet even naar kan kijken. Al vraag ik me af waar 't goed voor is.

Mona: Hij is waarschijnlijk gewoon te moe. Te moe om nog maar 'n millimeter te bewegen...

Juanita: Hoe vind je de versiering? Daar heb ik je nog niks over horen zeggen.

Mona: Och God, dat heb ik helemaal nog niet gezien! Jee! Moet je zien hoe de boel hier is opgevrolijkt!

Juanita: Sissy is de hele dag bezig geweest.

Mona: Vind jij 't ook zo spannend? Ik word 'r helemaal zenuwachtig van. Het hele weekend in Marfa heeft 't door m'n hoofd gespeeld. Twintig jaar, vanavond! Toch net of 't gisteren was, vind je niet? Toen dat ongeluk 'n einde maakte aan zijn leven.

Juanita: Och, dat is waar, dat zou ik bijna vergeten. Stella-May belde net, net toen de bus binnenkwam. Om te zeggen dat ze Edna-Louise ging ophalen in Odessa. Zodra Edna de kapsalon op slot kon dien zouden ze vertrekken.

Mona: Oh, is het niet fantastisch om ze weer te zien! Had je de indruk dat ze veranderd was, Stella-May?

Juanita: Haar stem klonk nog precies 't zelfde als toen. En ze gaat nog altijd even hard tekeer tegen Edna als vroeger.

Mona: Hebben er nog anderen gebeld dat ze kwamen?

Juanita: Nee, verder niemand, ben ik bang.

Mona: Ze willen ons zeker verrassen? Wat denk je?

Juanita: Als ik jou was zou ik me 'r maar niet al te veel..... Mona *(valt haar in de rede)*: Ik heb iedereen nog kaarten gestuurd om ze te herinneren aan onze reünie.

Juanita: Het is twintig jaar geleden. De dingen veranderen....

Mona: Als we elkaar nog maar terugkennnen! Dat zou toch verschrikkelijk

zijn! Ach, natuurlijk weten ze 't nog. Hoe zouden ze zo'n plechtige belofte kunnen vergeten.... *(Joe verschijnt)*

Juanita: Wat heb je?

Mona: 't Was even of mijn hart oversloeg, of zoiets. *(Joe is verdwenen)*
't Zal die droge lucht wel zijn. Dat is heel slecht voor astma.

Juanita: En nou ga je hier zitten en drinkt wat van je orangejuice. Daar knap je van op. Van binnen.

Mona: Volgens mij kan ik de eerstkomende weken niet meer zitten. Het lijkt wel of die bus er ieder jaar langer over doet. Of ik word oud en onverdraagzaam. Alice-Mary! Herinner jij je Alice-Mary nog? Die uit Waco, weet je wel. Ze zei dat ik haar deed denken aan Scarlett O'Hara. Toch eigenaardig, dat zo zoiets zegt, vind je niet?

Juanita: Hoe komt ze daar nou bij? In 's hemelsnaam?

Mona: Nou gewoon, omdat ik haar daar aan doe denken. Ze zegt: "Reata is mijn Tara en James Dean is mijn Clark Gable." *(bladert door haar boek)* Ik had er nooit eerder aan gedacht, maar, weet je, toch is 't 'n interessant toeval.

Juanita: Jij ziet overal wel 'n interessant toeval in. Klets toch niet. Jij lijkt net zoveel op Scarlett O'Hara als ik op Jean Harlow. *(vangt een vlieg)*
Hebbes!

Mona *(bij de deur)*: Nou, Alice-Mary ziet duidelijk overeenkomst...

Juanita: 't Komt van al dat films kijken en boeken lezen, dat je je al die rare ideeën in je hoofd haalt, als je 't mij vraagt.

Mona: Omdat ik, zonder dat ik er iets aan kon doen, verstoken ben gebleven van 'n behoorlijke schoolopleiding; omdat ik 'n aandoening had, zoals je je misschien nog kunt herinneren... Ik was met mijn ziekte gedwongen om helemaal alleen, op eigen houtje de mysteries van 't leven te onderzoeken of om net zo ontwetend te worden als iedereen hier, in deze ellendige stad. Afgezien van jou natuurlijk. Ik heb gelukkig kunnen voorkomen dat mijn leven zou worden tot alleen maar 'n armzalig bestaan dankzij de roman-van-de-maand en de filmindustrie; daar ben ik erg dankbaar voor.

Juanita: Naar de kerk gaan en de bijbel lezen... Daar was je heel wat verder mee gekomen.

Mona: Je weet heel goed dat ik diep-religieuze gevoelens heb.

Juanita: Had je ze maar.

Mona: God heeft me de rug toegekeerd. Hij heeft me in de steek gelaten toen ik nog heel jong en kwetsbaar was. Dat heeft me voor het leven getekend.....

Juanita: Je kunt de Heer niet de schuld geven van wat....

Mona: Dat kan ik wel en ik doe het! *(geluid: Buiten klinkt de stem van Mona, twintig jaar geleden: Juanita!... Juanita!...)*

Juanita: Het is allemaal de schuld van dat gezicht daar, waar alle muren mee volhangen... Door hem heb je je al die rare kronkels in je hoofd gehaald! Niet door God! (*buiten klinkt nogmaals Mona's stem*)

Mona: In die tijd was onze Redder. De enige die ons begreep.... (*ze gaat naar buiten, blijft voor de deur staan*)

Juanita (*voor zich*): Ja Mona, loop maar weer weg....

(cross fade naar eerste flash back)

Mona: Juanita, ik ben terug! Daar had je niet op gerekend hè?

Juanita: Mona. Maar kind! Wat is er gebeurd? Je moet toch op die school zijn, je bent amper een week weg. We hebben net....

Mona: Ik hoef niet. Ik hoef niet meer. Hoe vind je dat?

Juanita: Je hoeft niet? Wat is er dan in godsnaam fout gegaan?

Mona: M'n astma. Het werd steeds erger, echt heel erg. Het klimaat daar is niet goed voor mijn astma. Dat hebben de dokters gezegd.

Juanita: Moest er een dokter bijkomen?

Mona: Het was verschrikkelijk. Echt. Het was....., ik stond daar gewoon in de rij met de hele klas en ik ging ineens. Ik zakte zo in elkaar en toen lag ik daar languit op de grond. Het was heel eng voor iedereen. Dat vertelden ze me later; ze dachten allemaal dat ik dood was of zo. Oh, ik ben zo blij dat ik weer thuis ben bij jullie. Ik was gek om te denken dat ik hier ooit weg zou kunnen. Sydney geeft me mijn baan toch wel terug hè?

Juanita: Dat denk ik wel....

Mona: Wat een geluk dat ik nog net op tijd terug ben voor "the disciples" vanavond. Ik vroeg me echt af hoe dat verder moest met de club, zonder mij!

Mona: Ik heb iedereen zo gemist, waar is Sissy? En Joe? Ik ben zo benieuwd naar hun gezicht, als ze horen dat ik weer terug ben.

Juanita: Sissy is achter. Ze is bezig.

Mona: Ik heb iets meegebracht, 'n verrassing. Waar zijn ze? Het is een blad dat helemaal gewijd is aan James Dean.... Die weten niet wat ze overkomt, als ze dat zien.

Juanita: Mona, schatje, Joe is niet meer....

Mona: Sissy, Sissy! Joe! Ik ben terug! (*rent naar buiten.*)

(einde Flash back 1)

Mona: Juanita, sorry dat ik me zo liet gaan....

Juanita: Ach, het is net zo goed mijn schuld. Het is altijd hetzelfde waar het op uitloopt, als hij-dáár weer ter sprake komt. Kom nou maar

binnen, voordat de zon je levend roostert.

Mona (*komt binnen*): Als jij het hiér heet vindt, dan had je 's in Marfa moeten zijn.

Juanita: Hoe was het eigenlijk? Naar je zin?

Mona: Er is bijna niets meer over van Reata. Als je het niet wist, zou je je niet voor kunnen stellen, dat 't er ooit gestaan had, dat schitterende huis uit "Giant". Een paar scheefgezakte telefoonpalen, dat is alles wat er nog overeind staat. De post ligt overal verspreid over de grond te rotten in de zon. Ik heb nog een laatste herkenbaar stukje kunnen redden. Ik geloof dat het één van die sierstukjes is, die op de top van het portaal stonden. Hier, zie je, mooi hè?

Juanita: Wat je van vorige jaren hebt meegebracht ziet er toch beter uit.

Mona: Vind je? Souvenirjagers, die alleen maar uit zijn op winstbejag hebben alles wat nog een beetje herkenbaar was, weggeroofd. Wat dacht je, dat huis, dat is een tijd net zo'n monument geweest als the Empire State Building in New York. Het was natuurlijk alleen de voorkant maar, maar zo doen ze dat nou eenmaal in de flim. Gezichtsbedrog noem je dat. Als ik nu niet heel vlug al dat stof en plak van me af kan wassen, ga ik gillen.

Juanita: Waarom neem je niet even een lekker koel bad?

Mona: Ach, een teil koud water is voor mij voorlopig goed genoeg. Ik voel me zo schuldig als ik ons kostbare water verspil. Ik ga al zo vaak hier in bad. Wat zal ik blij zijn als die verschrikkelijke droogte voorbij is en het water hier weer gewoon stroomt in plaats van druppelt.

Juanita: Het kan niet eeuwig duren.

Mona: Het moet toch wel pijnlijk zijn, als de disciples hier terugkomen en ze zien hoe die stad hier is uitgedroogd... Toen we daarstraks binnenkwamen met de bus, gaf het de aanblik van een regelrechte spookstad.

Juanita: God stuurt ons regen als de tijd daarvoor gekomen is. (*af achter*)

Mona: Hopelijk weten we nog hoe regen er uitziet als de Heer eindelijk zover is. (*lichtverandering, geluiden. Stem Juanita*) Niet te geloven hoe alles zo snel veranderd is. (*kijkt om zich heen*) Hoewel, hier is niet zoveel veranderd. Ze weten vast allemaal nog wel hoe 't was hier in de Five-and-Dime.

(cross fade naar tweede flash back)

Mona: Juanita, ik hoor net van Sissy dat Joe... Heeft Sydney hem ontslagen?

Juanita: Sidney heeft gedaan wat hij denkt dat het beste is voor die jongen en voor ons allemaal. Later zul je dat wel begrijpen.

Mona: Wat heeft is dan gedaan? Hij doet zijn werk toch goed? Had iemand last van 'm? Hij hield de voorraad bij, zette de vloer in de was. Alles wat er van hem gevraagd werd.

Juanita: Het heeft niks te maken met zijn werk. Het gaat om wat ie is. Het is beter als ie hier niet meer komt. Sidney heeft gelijk. Het is beter zo.

Mona: Maar we zijn vrienden.

Juanita: Hij hoort met jongens van zijn leeftijd om te gaan en niet met jou en Sissy. Het is een schande, hoe die zich verkleed als vrouw in dat zangnummer van jullie. Hoe heet het ook al weer.... de.....

Mona: De McGuire Sisters. En dat was voor de talentenjacht. Voor de lol! Gewoon, voor de lol!

Juanita: Nou, dat heeft dan anders uigepakt. Het was walgelijk. Dat zegt iedereen die het gezien heeft. En dan die rol met Lester T. Callahan op het schoolfeest. Dat is uitgelopen op een regelrecht schandaal. Die jongen is ziek en hij moet behandeld worden, anders komt er niets van hem terecht. Straks wordt het nog een communist.

Mona: Juanita! Je snapt het niet. Jullie snappen er niets van! Hij is gewoon anders dan al die anderen, dat is alles.

Juanita: Laat het nou maar aan Sidney over. Die weet wat het beste is.

Mona: Nee, dat weet ie niet!

Juanita: Sidney en ik zijn oprecht gelovige christenen en wij zijn trouw aan de bijbel. We hebben de hele bijbel uitgekamd om een excuus te vinden voor die jongen zijn gedrag en het staat er niet in. In de ogen van God deugt die jongen niet.

Mona: Als God Joe niet accepteert, dan....., dan accepteer ik God niet.

Juanita: Nou moet jij eens heel goed naar mij luisteren jongedame, ik sta niet toe dat jij zo over God durft te spreken.

Mona: Hij is mijn God niet! Ik haat God. Ik haat hem en Sydney haat ik ook! (*zakt in elkaar en huilt*)

Juanita: Je moet nog veel leren meisje, als jij in deze wereld wilt leven.

(einde flash back 2)

Sissy: Juanita, hé, Juanita! Heb je 't al gehoord? In de.... (*ziet Mona*)
Haia Mona, kid. Heeft die ouwe brik 't toch nog gehaald... Wie zat er aan 't stuur vandaag. Die scheet van 'n Willy-boy Brophy? Whew, die mag elke dag mijn kaartje knippen.

Juanita: Hoe kom jij zo opgewonden Sissy?

Sissy: Jullie raden nooit wat er in de krant van vandaag staat.

Juanita: Is er storm op komst?

Sissy: Nnnneeee, de Icecapades!

Juanita: De wat?

Sissy: "De Icecapades". Ze komen deze week naar het Ector County Coliseum, drie dagen lang! En dat is nog niet alles... (*vouwt de krant uit*) Luister, wat hier staat...., in dit artikel. Kijk, ze zoeken nieuw talent voor hun show en ze gaan audities houden. Mens, toen ik dat las; mijn hart sloeg vier keer over. Dit is mijn kans. De kans van mijn leven.

Juanita: Kans? Waarop?

Sissy: Wat bedoel je waarop? Op het ijs te staan met de Icecapades. Daarop.

Mona: Jij?

Sissy: Zei ik dan dat ik 't over mijn tante had?

Juanita: Jij op het ijs? Het enige wat je kunt is een beetje rolschaatsen en dat is lang geleden. Sinds de Dixy Relonink dicht ging, 'n jaar of tien geleden, heb ik jou weinig zien rolschaatsen.

Sissy: Schaatsen is schaatsen. Wat weet jij nou van schaatsen. Wat maakt dat nou uit, op wielen, op het ijs, of op het water. Krijgt toch 't lazarus, het is gewoon een kwestie van 'n goeie balans en vorm. En wat dat aangaat, mijn vormen zijn perfect in balans.

Mona: Vind je niet dat je daar een beetje te oud voor bent, Sissy?

Sissy: Te oud, jij misschien. Ik ben maar net begonnen. Jezus Christus, als ik jullie zo hoor praten, heb ik mijn leven al lang gehad en ben ik rijp voor de rolstoel.

Juanita: In 't rolstoel of niet, maar dat jij je nek breekt op dat ijs, is 'n ding dat zeker is.

Sissy: Jullie zullen nog wel 's anders piepen. Moet jij 's opletten.

Mona: God, dat is 'n leuke jurk die je daar aan hebt, Sissy. Speciaal voor vanavond?

Sissy: Heeft Malou Gonzalez voor me gemaakt van een patroon uit een of ander blad. Is 't niet het einde?

Juanita: Hij is veel te kort en hij staat je niet.

Sissy: Ik moet toch een beetje met m'n tijd mee. Waar of niet?

Juanita: De tijd kan jou niet bijhouden, als je 't mij vraagt.

Sissy: Nou, ik vraag je niks.

Mona: Het lijkt wel 'n beetje op dat rolschaatspakje wat je toen droeg.

Sissy: Jah, ergens wel. Dat was... Hé, weet je nog hoe iedereen tekeer ging als ik over die vloer zeilde! Draaide en zwierend als 'n... als 'n wat? Hoe noemden ze 't ook weer..?

Juanita: Schandalig. Ik heb het altijd schandalig genoemd, de manier waarop je jezelf te kijkt zette bij Jan en alleman.

Sissy: Gij zult de deugden die gij niet achterhouden. Je moet 't doen met wat je hebt. Wel godverdomme, die Luke Demsey met z'n smerige klauwen. Moet je nou zien, onder de vlekken m'n nieuwe jurk. Krijg

nou helemaal de tyfus.

Juanita: Bewaar die praat maar voor 't café. Sissy, je bent 't brood vergeten. Hoe kan ik nou sandwiches maken zonder....

Sissy: Nou, de rest is er toch. Heb jij hier ergens vlekkenwater?

Juanita: Achter.

Sissy: Ja, waar achter?

Juanita: Achter in de keuken, op de plank met verfspullen.

Sissy: Waar ga je nou naar toe?

Juanita: Brood halen, als jij 't niet meebrengt.... *(exit)*

Sissy: God nog an toe, het lijkt wel of ik 'n doodzonde begaan heb. Jezus Christus, alleen 't brood. *(verdwijnt naar achter)*

Mona: Joe noemde je Swanya Henie! De mooiste bumpers op acht wielen, weet je nog?

Sissy: Joe? Verrek, die was ik bijna vergeten. In tijden niet meer aan gedacht. Hoe kom je daar zo ineens bij? *(verdwijnt)*

Mona: Ik weet niet. Ik moest ineens aan 'm denken. Gewoon. Ik heb veel nagedacht daar in Marfa... op Reata en... hij is gewoon nog ergens.... in m'n hoofd... denk ik.

Sissy: Toch hebben we 'n fantastische tijd gehad met z'n drieën, toen, waar of niet? Hoew, dat was me 'n figuur zeg, die Joe Qualey! God zal me bewaren *(hè, gadverdamme)* etc.

START DERDE FLASH BACK

Sissy komt op.

Sissy: Joe en ik waren al van plan om Stella-May te vragen om jouw plaats in te nemen bij de Mc.Guire Sisters, maar ze is lang niet zo goed als jij.

Mona: Ik geloof dat we 'r maar beter mee kunnen stoppen, Sissy, na alles wat er gebeurd is. Volgens Juanita is alle ellende begonnen met die toestand met Joe en Lester T. Callahan op het schoolfeest.

Sissy: Die was raak zeg, die was raak! Ze trapt er stuk voor stuk in. Ze geloofden echt, dat het m'n nichtje uit Oklahoma-City was. Lester T. helemaal.

Mona: Joe doet het goed als meisje hè?

Sissy: Vraagt 't maar aan Lester T. Hij was niet meer te houden. Hij vond 'm 't lieste, leukste ding dat ie ooit gezien had. Ik had er alles voor over gehad om dat gezicht van 'm te zien, toen ie Joe op de achterbank van z'n auto trok en z'n handen in die jurk liet glijden. Hij kneep in die ballonnen en de limonadesiroop spoot alle kanten op. Heel z'n gehuurde witte smoking onder. Net goed voor die klootzak. Om mij te

belazeren waar iedereen bij is.

Mona: Joe had 't nooit zover mogen laten komen. Denk je echt dt Lester T. 't 'm betaald zal zetten, wat ie zei....

Sissy: Pff. Daar zie ik 'm wel voor aan, die mafketel.

Mona: Het is al bijna drie maanden geleden nu. Misschien is ie 't vergeten.

Sissy: Hij is 't niet vergeten. Hah, het is waarschijnlijk het enige dat 'm bij zal blijven uit z'n hele schooltijd. God zij dank. Het houdt op met regenen. Ik heb 'n afspraakje vanavond, op het kerkhof.

Mona: We hebben vanavond de disciples! Ben je dat vergeten?

Sissy: Dat duurt toch niet de hele avond, of wel? Ik kan er maar niet over uit dat je weer terug bent. Net 'n droom of zo.

Mona: Ohh, vind jij dat ook... zo.... ik heb je zo gemist.

Sissy: Ik jou ook.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto